

عنوان مقاله:

رفتار جمعی یا کنش اعتراضی: مطالعه نآرامی های اجتماعی آبان ۹۸ با استفاده از نظریه مبنایی

محل انتشار:

فصلنامه رهیافت های سیاسی و بین المللی، دوره 14، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

انور مصطفوی - دانشجوی دکتری جامعه شناسی سیاسی، دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه علامه طباطبایی.

محمود شهابی - دانشیار گروه جامعه شناسی دانشگاه شیراز

سمیه شالچی - استادیار جامعه شناسی دانشگاه علامه طباطبایی

خلاصه مقاله:

نآرامی های اجتماعی به نارضایتی عمومی و شیوه های نامتعارف و گاه خشونت آمیز افراد در جامعه اشاره دارد. در این مقاله نآرامی های اجتماعی آبان ۹۸ بررسی شده است. نبود اجماع همگانی بر سر کاربرد مفاهیم و همچنین عدم اجماع نظری در بررسی این نآرامی ها جنبه های پرابلماتیک این موضوع را نشان می دهد. این پژوهش با هدف بررسی چیستی نآرامی های اجتماعی آبان ۹۸ با استفاده از روش کیفی انجام شده است. منطق حاکم بر جمع آوری داده ها با توجه به ماهیت موضوع که در گذشته اتفاق افتاده، مثلث بندی است که از منابع متعدد داده و تکنیک های مختلف از جمله مصاحبه، تحلیل اسناد مکتوب، تصویری و الکترونیکی استفاده شده است. جهت تجزیه و تحلیل داده ها و ارائه نظریه نهایی از روش نظریه مبنایی (GT) استفاده شده است. یافته های به دست آمده شامل ۱۰ مقوله: کنش اعتراضی، ناتوانی سیاسی، ساختار انگیزشی، مشروعیت نهادی پایین، فقیرتر شدن جامعه، تجهیز اطلاعات، افق گرایی، تشدیدکنندگی و پیرامونی بودن اعتراض است. مقوله محوری این پژوهش کنش اعتراضی است که مقولات فوق را شامل می شود. سپس با توجه به نتایج به دست آمده شرایط علی، شرایط زمینه ای و مداخله گر استخراج گردید و مدل مفهومی مربوطه، تبیین شد.

کلمات کلیدی:

ناتوانی سیاسی، کنش اعتراضی، مشروعیت نهادی پایین، افق گرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1643997>

